

POSTANOWIENIE Z DNIA 29 PAŹDZIERNIKA 2008 R.
SNO 61/08

Przewodniczący: sędzia SN Józef Szewczyk (sprawozdawca).

Sędziowie SN: Gerard Bieniek, Józef Iwulski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 października 2008 r., wniosku obrońcy sędziego Sądu Rejonowego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną uchwałą Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 19 lutego 2008 r., sygn. akt SN 4/08, zezwalającą na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej oraz o uchylenie uchwały o zawieszeniu sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych i obniżeniu wynagrodzenia

postanowił:

- I. na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. pozostawić wniosek bez rozpoznania, jako niedopuszczalny z mocy ustawy;
- II. nie uwzględnić wniosku o uchylenie uchwały o zawieszeniu sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych i obniżeniu wynagrodzenia;
- III. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Uchwałą z dnia 19 lutego 2008 r., sygn. akt SN 4/08, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 9 listopada 2007 r., sygn. akt (...):

– zezwalającą na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego;

– o zawieszeniu sędziego Sądu Rejonowego w wykonywaniu czynności służbowych;

– o obniżeniu wysokości wynagrodzenia sędziego Sądu Rejonowego o 30 %.

Pismem z dnia 5 czerwca 2008 r. obrońca sędziego Sądu Rejonowego wystąpiła do Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną uchwałą zezwalającą na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego oraz o uchylenie uchwały o zawieszeniu tego sędziego w czynnościach służbowych i obniżeniu wynagrodzenia. Postulat ten poparł sędzia, którego sprawa dotyczy.

Wniosek został uzasadniony w ten sposób, że po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty i dowody nie znane przedtem sądowi, wskazujące na to, że sędzia Sądu

Rejonowego nie popełnił czynu, co do którego zezwolono na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej (art. 80d § 1 u.s.p. i art. 128 u.s.p. oraz art. 126 u.s.p. w zw. z art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k.).

W pisemnej odpowiedzi na wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Wniosek o wznowienie postępowania należy pozostawić bez rozpoznania, jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

Stosownie do treści art. 126 § 2 u.s.p. wznowienie postępowania dyscyplinarnego na korzyść skazanego może nastąpić, jeśli wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogłyby uzasadniać uniewinnienie lub wymierzenie kary łagodniejszej. Natomiast w świetle przepisu art. 80 § 2c u.s.p. sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa.

W postępowaniu o uchylenie immunitetu nie ustala się winy sprawcy oraz nie wymierza mu kary, czyli nie dochodzi do skazania. Mówiąc wprost, w postępowaniu tym nie występuje skazany, a wydana uchwała zezwalająca na ściganie nie jest rozstrzygnięciem merytorycznym w kwestii odpowiedzialności za delikt dyscyplinarny.

Postępowanie o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej uregulowane jest w art. 80 u.s.p. zamieszczonym w rozdziale zatytułowanym „Status sędziego” i żadną miarą nie może być zaliczone do postępowania dyscyplinarnego (którego dotyczy wznowienie) uregulowanego wyczerpująco w rozdziale zatytułowanym „Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów”.

W postanowieniu z dnia 21 października 2003 r., sygn. akt SNO 37/03, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny wyraził pogląd, że w postępowaniu dyscyplinarnym nie można stosować art. 540 k.p.k. określającego podstawy wznowienia postępowania karnego, gdyż kwestia ta uregulowana jest autonomicznie w ustawie – Prawo o u.s.p. (OSNSD 2003, nr 2, poz. 55). Przedstawiona teza budziła wątpliwości dotyczące możliwości wznowienia postępowania dyscyplinarnego w przypadkach opisanych w art. 540 § 2 i 3 k.p.k. (w oparciu o wyrok Trybunału Konstytucyjnego, w wyniku którego stracił moc lub uległ zmianie przepis prawny będący podstawą skazania, bądź gdy potrzeba taka wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską). Aktualnie jednak na mocy wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 listopada 2007 r., sygn. akt K 39/07 (Dz. U. Nr 320, poz. 1698), z dniem 11 grudnia 2007 r. utracił moc art. 80d § 1 u.s.p. odsyłający do stosowania przepisów o postępowaniu

dyscyplinarnym w sprawach o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. W konsekwencji brak jest podstawy prawnej do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania karnego w postępowaniu o uchylenie immunitetu. Gdyby jednak przyjąć, że w postępowaniu tym nadal można stosować odpowiednio przepisy k.p.k. z uwagi na treść art. 110 § 2 u.s.p., z której wynika, że sądy dyscyplinarne są właściwe do orzekania między innymi w sprawach, o których mowa w art. 80 u.s.p., zaś sądy te w kwestiach nieuregulowanych stosują odpowiednio przepisy k.p.k. (art. 128 u.s.p.), to porównanie treści art. 540 § 1 k.p.k. z treścią art. 126 u.s.p. niewątpliwie wskazuje, że ten ostatni przepis jest przepisem szczególnym i wyłącza stosowanie art. 540 § 1 k.p.k. w postępowaniu dyscyplinarnym.

Ustawodawca zrezygnował w postępowaniu dyscyplinarnym z nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci kasacji (art. 122 u.s.p.), natomiast pozostawił możliwość wznowienia postępowania dyscyplinarnego. Wobec tego, że instytucja ta służy wzruszaniu prawomocnych orzeczeń, przepisy regulujące wznowienie postępowania powinny być możliwie ściśle interpretowane.

Konkludując, niedopuszczalny z mocy ustawy jest wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną uchwałą zezwalającą na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego. Wniosek taki na korzyść skazanego przysługuje tylko od prawomocnego orzeczenia skazującego kończącego postępowanie dyscyplinarne (art. 126 § 2 u.s.p.).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił wniosku obrońcy sędziego Sądu Rejonowego o uchylenie uchwały o zawieszeniu w czynnościach sędziego i obniżeniu wynagrodzenia, gdyż stosowanie tych środków jest obligatoryjne wobec sędziego, któremu został uchylony immunitet (art. 129 § 2 i 3 u.s.p.).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 133 u.s.p.